

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Cdo/223/2016
Identifikačné číslo spisu: 6814207525
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Janka Cisárová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6814207525.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti G., narodeného XX. G. XXXX a J., narodenú XX. N. XXXX, obe bývajúce u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, so sídlom v Revúcej, Generála Viesta 1103/4, detí rodičov: matky I., bývajúcej v M., zastúpenej LEGAL IURIS - advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Rožňave, Tehelná 11, IČO: 47 242 795 a otca I. bývajúceho v M., o zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, vedenej na Okresnom súde Revúca pod sp. zn. 5 P 65/2014, o dovolaní matky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7. októbra 2016 sp. zn. 13 CoP 57/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie matky uznesením zo 7. októbra 2016 sp. zn. 13 CoP 57/2016 potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Revúca (ďalej tiež „súd prvej inštancie“) z 25. apríla 2016 č. k. 5 P 65/2014-179, ktorým bola matke uložená povinnosť nahradiť štátu trov konania vo výške 471,44 € do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

2. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala matka dovolanie s tým, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“). Namietala, že sudy sa nezaoberali skutočnosťou, že majetkové pomery otca sa od ich posledného skúmania podstatne zmenili a jeho súčasná finančná situácia mu už dovoľuje zaplatiť polovicu trov znaleckého dokazovania. Bola presvedčená, že sudy porušili jej procesné práva, keď ignorovali jej vyjadrenia na preskúmanie majetkových pomerov otca a nevychádzali z aktuálneho stavu, pričom mohla byť preukázaná neodôvodnenosť oslobodenia otca od súdnych poplatkov. Tento nedostatok podľa dovolateľky spôsobil nepreskúmateľnosť a zjavnú arbitrárnosť uznesenia odvolacieho súdu. Žiadala preto napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, prípadne ho zmeniť tak, že súd zaviaže oboch rodičov uhradiť náklady znaleckého dokazovania rovnakým dielom.

3. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je mimosporovým konaním, na ktoré sa s účinnosťou od 1. júla 2016 vzťahuje zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej tiež „C.m.p.“). Keďže C.m.p. okrem § 77 (v zmysle ktorého dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu) neobsahuje ďalšiu osobitnú úpravu dovolacieho konania použiteľnú vo veciach úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, so zreteľom na § 2 ods. 1 C.m.p. bolo potrebné na dovolacie konanie v posudzovanej veci subsidiárne aplikovať ustanovenia C.s.p. (najmä jeho §§ 419 až 457).

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) účastníčka konania, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či je dovolanie procesne prípustné.

5. Podľa § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

6. Podľa § 420 C.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 C.s.p.). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 C.s.p.). V danom prípade matka maloletých detí namieta, že v konaní došlo k procesnej vade uvedenej v § 420 písm. f/ C.s.p.

8. Základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 C.s.p., je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 C.s.p., dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ C.s.p. irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. Dovolanie matky smeruje proti uzneseniu, ktorým odvolací súd potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania štátu. Uvedené uznesenie nepredstavuje rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej, ale (iba) rozhodnutie procesné. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností je totiž rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdzuje alebo mení rozsudok súdu prvej inštancie. Odvolací súd vo veci Okresného súdu Revúca sp. zn. 5 P 65/2014 meritorne ani nerozhodoval, nakoľko súd prvej inštancie rozsudkom z 12. apríla 2016 č. k. 5 P 65/2014-176 schválil dohodu rodičov o výkone rodičovských práv a povinností k ich maloletým deťom, pričom účastníci konania sa vzdali práva podať odvolanie proti tomuto rozsudku, ktorý tak nadobudol právoplatnosť doručením. Pod pojmom „rozhodnutie, ktorým sa konanie končí“ treba rozumieť také rozhodnutie odvolacieho súdu, v dôsledku ktorého sa skončí samotné konanie o veci (vymedzenej v sporovom konaní žalobou, v mimosporovom konaní návrhom na začatie konania, resp. uznesením o jeho začatí bez návrhu) bez toho, aby došlo k jej vecnému prejednaniu na odvolacom súde (napr. o uznesenie odvolacieho súdu o odmietnutí odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok súdu prvej inštancie a konanie zastavené; uznesenie odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o zastavení konania alebo

odmietnutí podania atď.). V danom prípade sa ale vec právoplatne meritórne rozhodla už na súde prvej inštancie, ktorý následne uznesením rozhodoval už len o procesnom nároku štátu na náhradu trov konania, pričom odvolací súd predmetným uznesením jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu preto v zmysle podaného výkladu nemožno považovať ani za rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

10. Vychádzajúc z uvedeného dovolací súd konštatuje, že proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvej inštancie o náhrade trov konania štátu, nie je dovolanie podľa § 420 C.s.p. prípustné. Dovolací súd preto procesne neprípustné dovolanie matky odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. bez toho, aby skúmal, či v konaní došlo k ňou namietaným procesným nesprávnostiam.

11. Dovolací súd o nároku na náhradu trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p. a § 451 ods. 3 C.s.p.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.